Ч. 171. Середа 12 серпня (30 липня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Реформа середних шкіл. — Сербскі аґітациї в Хорватиї. — З Сербії. — Пекуча справа в Росиї. — Події в Туреччині.*

Міністерство просьвіти забрало ся до праць в справі реформи шкіл середних, котрі небавком посунуть ся вже значно наперед. Вступні роботи вже укінчено і вже зовсім готов плян наук третого типу шкіл середних 8-клясової ґімназиї реальної, котрий небавком буде оголошений. Подібно готов в головних чертах такий же плян 4-го типу школи середної, реформової ґімназиї реальної.

В Хорватиї викрито якусь велико-сербску аґітацию, котра, хто знає, чи не стоїть остаточно в звязи з т. зв. всеславяньским рухом, котрий заманїфестував ся недавно тому так голосно з'їздом в Празї. Видко, що комусь залежить на тім, щоби Австро-Угорщину що найменше заняти в більшій мірі власними внутрішними справами і відвернути єї увагу від заграниці. З Загребу доносять, що слідство, яке там веде ся з причини велико-сербских аґітаций, виказало, що тамошний „Сокіл“ єсть військовою орґанізацию після пляну виготовленого шефом сербского ґенерального штабу, підполковником Ніколічем. „Сокіл“ той мав стати ся завязком революцийної армії. Члени мали мундури і відзнаки сербского королївства. Сконфісковано також переписку, виказуючу близьку звязь з двірскими кругами в Білградї. Кажуть також, що полїция викрила заговір на бана. В цїлій сій справі має бути скомпромітованих також кількох послів сербских на Угорщинї а власти будуть домагати ся їх виданя.

Дальше доносять з Загребу: З приводу велико сербскої аґітациї арештовано професора теольоґії Прібіцевича в Карловицях, бурмістра міста Дубіч Грватченїна і єго сина Дужана а крім того ще й судию Басїча. В загребских кругах політичних говорять, що небавком настануть ще й дальші арештованя.

З Білграду доносять: В скупштинї вела ся дальше дискусия над договором з Австро-Угорщиною, підчас котрої прийшло до дуже бурливих сцен межи націоналїстами а старорадикалами. Пос. Дьордевич кинув ся на противників, котрі єго обидили і кількох з них набив по лици. Націоналїсти вхопили крісла стеноґрафів і кинулись з ними на старорадикалів. Пос. Драґов хотів добути ножа, але єму в тім перешкоджено. Прийшло до бійки, котрій зробили конець міністри і умірні посли. По перерві в засїданю посли, що викликали згадану бучу, відкликали свої обидливі слова а вечером вели ся дальші наради.

В Росиї найбільше в сїй порі пекучою справою то — кримінали і каторги. На просьвіту ще час, але кримінали треба будувати, бо теперішних і за мало і за тїсні та й занадто ще лагідні. Росийскі ґазети подають тепер обширний проєкт міністерства справедливости в справі каторги і поселеня. Проєкт той має бути предложений Думі. Він виказує „дуже шкідливий“ вплив тої обставини, що з засудженими на каторгу ідуть і їх родини — отже домагає ся знесеня права, щоби родинам вільно було засуджених супровожати. Дальше обговорює ся в тім проєктї будова домів для каторжників, в котрих кождий вимір кари мав би свої окремі відділи. Наконець займає ся проєкт реформою поселеня.

Нове правительство турецке зачинає поволи заводити нові порядки. Онгди відбула са насамперед в Ілдизї а відтак і в Порті рада міністрів в справі управильненя і реорґанізациї справ фінансових у всїляких департаментах як також знесеня злишних посад, утворених для протеґованих. Рада міністрів постановить відтак, що треба зробити з усуненими функціонарами. Усуванє висших і низших урядників, прихильників давної системи, тревае дальше. Тимчасовий міністер війни постановив,

5)

## РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

*З англійского — Томи Кобба.*

(Дальше)

Овен не знав, що в сїй хвили на то сказати і призадумавшись, відозвав ся опісля: Того чей не можна так дословно брати. Твори пана Дервента розширені всюди, єго права авторскі мусять давати значні зиски.

— Авжеж пане Ферфорд, але єго твори перейшли по найбільшій части в посїданє накладників. Моя мати жартуючи бувало називала поезиї мого тата першою любовію — він не пожалував нїчого, щоби лиш зладити гарне виданє своїх книжок. — Самі знаєте, в якій дорогій оправі они красують ся. Длятого кожде виданє нового єго дїла пожирало зиски.

— Звиніть, пані, мою сьміливість — навіть коли би мусїли приймити смерть пана Дервента за доказану, то чи ви дійстно зовсїм зависимі від вашого свояка Арнольда, чи може я вас зле зрозумів?

— Ні, ні! — відозвала ся она живо — не від него лиш від себе самої. Я не лякаю ся будучности анї трошки — говорила она віддалі. важно дальше. — Що другі женщини робили, то й я зможу так само. В порівнаню з горем по страті мого батька всяка инша страта не має для мене ніякого значіня.

— А всеж таки — зважив ся він бодай натякнути — треба би подумати о способах і дорогах.

Завдяки докторови Віретови я ще тим не потребувала журити ся. Не знаю, як то висказати словами, як щиро він мною опікує ся. Я не мала ніякого права відбирати гроші з банку; др. Вірет зложив длятого якусь суму на моє імя, щоби я могла покривати біжучі видатки; він також і обовязав ся заплатити визначену нагороду. Він щирий приятель; я хотїла би, щоби ви єго пізнали!

Ферфорд встав і взяв свою шапку із стола. — Однїсенькe, чого би я собі поки що бажав — сказав він працюючись — було би, моя дорога панно, щоби я міг вам служити; але в виду правдивого горя відчуваємо найприкрійше власну неміч. Нема нічого сумнїйшого, як бути сьвідком журби людий, котрих цїнимо найвисше, а однак не можемо осушити їх сльоз.

Коли він так говорив, взяв він Фльоренсию за руку; їх очи стрітили ся — дівчинї здавало ся, що очи у него ще тужливійші, ще більше замріли коли небудь.

— Ви розумієте мене найліпше — сказала она тихим голосом, тронута хвилею зворушеня — бо менї так якось здає ся, як колиб і на вашій души спочивало важке тайне горе.

Ферфордови здавало ся, що ще ніяка женщина не споглянула на него з ніжнїйшим сочувством. Не знав, що на то відповісти, єго сильне тїло задрожало, а очи як би щось прислонило. Зітхнувши глубоко, щоби опанувати своє зворушенє, устиснув руку, котра все ще спочивала в єго руцї, і розійшов ся з Фльоренсиєю, не сказавши більше анї слова.

### 5. Глава.

Шукайте женщини.

Коли Йосиф Боджер в понедїлок вечером висїв з послїдного поїзду, який станув на двірци в Рукфільд, був би єго навіть сам інспектор Гольт не пізнав, так виглядав змінений в своїм новім капелюсї і в чорнім сурдутї, котрий купив на тандитї, а котрий був так широкий, що висїв на єго худощавім тїлї як торба. До того убрав гладкі сїрі штани, високий ковнїр підвязаний хусткою а в руцї мав легку паличку.

Намір шукати за слїдами загадочної женщини, завів Йосифа знову на місце єго послїдного геройского вчинку. Він видів єї тоді, як она ішла в сторону як кладовище; була отже добра причина здогадувати ся, що она мешкає в котрімсь з обох сусїдних домів, що стояли коло посїлости полковника Аскю. Поволочившись аж до півночи коло двірця, знажив ся остаточно пустити ся до „Вороначого гнїзда“.

Ніч була темна, місяць зайшов був за хмари, на улици не видко було анї живого духа. Напротив решітчастої брами Дервентового города вела друга на отверту сїножать — там сховав ся Йосиф і ждав. Ніякий голос не

щоби офіцирів здібних до служби а позостаючих поза кадрами покликати до служби а нездібних спенсіонувати. Нове міністерство має небавком оголосити свою проґраму.

В справі спроневірення першого секретаря султана Тахсіля-паші доносять часописи, що Тахсіль спроневірив між иншим з фонду евнухів 80.000 фунтів.

В Константинополи впала онѳгди товпа Вірмен до палати бувшого патріярха вірменьского, Орманіяна, витягнула его з палати і зажадала зложення рахунку з адміністрациї патріярхального фонду в сумі 30.000 фунтів. Орманіян заявив одному з членів молодотурецкого комітету, що гроші тоті зложені на его імя в банку і що гроший тих хотів ужити на потреби народні. Один з членів молодотурецкого комітету завізвав товпу, щоби розійшла ся, а Орманіян вернув відтак назад до своєї палати; его відвело трох Вірмен, щоби не дати ему втечи.

# Новинки.

**Львів, дня 11-го серпня 1908**

— **Відзначеня і іменованя.** Є. Вел. Цісар надав міністрам Фідлерови, Ебенгохови, Гессманови, Прашкови і Георгієму достоїнство тайних радників. — П. Міністер рільництва іменував Ферд. Яворского управителем домен і лісів а лісника лісництва Генр. Сточкевича асистентом. — П. Намістник іменував ад'юнкта будівництва Богд. Хржановского і асистентів школи політехнічної Адольфа Візімірского і Йос. Каню ад'юнктами будівництва в гал. державній службі будівництва.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс інженірів Петра Янковского з Кракова до Львова, Кар. Гачевского з Вадовиць до Сянока і Фр. Сінкевича з Заліщик до Станиславова, крім того ад'юнктів будівництва: Льва Прухницкого зі Стрия до Вадовиць і Мечислава Добруцкого із Щутина до Львова.

— **Вписи учеників до краєвої шевскої школи в Коломиї** відбудуть ся в днях 1, 2 і 3 вересня в канцеляриї школи при ул. Франц Йосифа ч. 45. Условини принятя: укінчений 14 рік житя і укінчена народна школа. Ученики мають зголошувати ся при вписі в товаристві родичів або опікуна і предложити шкільне сьвідоцтво. Скорше можна зголосити ся письменно

— **Вписи до Висшого Музичного Інститута Тов. ім. Миколи Лисенка** (Львів, Народний Дім, II. пов.) будуть відбувати ся в днях 30 і 31 серпня, 1 і 2 вересня. Наука розпочинає ся 3 вересня. В Інститутї мож побирати науку гри на фортепіяні, на скрипці і співу, а попри те науку теориї, гармонії і історії музики. Близших інформаций подасть „шкільний реґулямін Інститута“ а вишле его на жадане голова Тов. проф. Вол. Шухевич у Львові, ул. Собішшини ч. 7, до котрого в усіх справах Інститута належить звертати ся.

— **Самоубийство.** На головнім двірци зелізничім відобрав собі житє через повішене 24-літний Василь Біга, занятий в ресторациї зелізничій. Самоубийник повісив ся на бальку в ледівни. Тіло відставлено до інститута судової медицини. Причина самоубийства незвістна. При самоубийнику знайдено листи до родини. Куферок его, в котрім було 44 корон готівкою, срібний годинник і пачка листів, забрав комісарият II. части міста.

— **Нещасливі пригоди.** Із Заболотова, снятиньского повіта доносять: Сими днями стала ся тут пригода, котрої жертвою впало житє двох людий. В тутешній міскій керници урвало ся ведро а 16-літний Гриць Бойчук хотячи его витягнути, спустив ся на линві до керниці. (Чутка, мов би то ему казав спускати ся вахмайстер тутешної полiциї і заплатив ему за то кілька сотиків, есть неправдива). Однак в керници знаходили ся троячі гази (очевидно т. зв. гаг вуглевий, в котрім чоловік не може дихати) і хлопець удушив ся. Така сама судьба стрітила й селянина з Трійці 54-літного Кузьму Соника, котрий хотів хлопця ратувати. Аж коли з фабрики тютюну спроваджено машину до помпованя воздуха, випомповано по півтора годинній роботі гази з керниці і вилобуто з неї оба трупи. (При сій нагоді треба додати, що коли хтось спускає ся до глубокої керниці, то все повинен наперед спускати перед собою запалену на жердці сьвічку. Скоро сьвічка гасне, не треба спускати ся дальше а очистити кирницю з газів бодай в той спосіб, що вимащує ся добре цембрине розпущеним вапном). — В Жабю утопив ся в Черемоши Лесь Кікінчук підчас ловленя клещів на прибувшій ріці.

— **Репертуар руско-народного театру в Снятині.** (Саля власна коло ц. к. суду). Початок о 7·30 вечером. — Білети продає „Народна Торговля“.

В четвер 13 с. м. „Суета“, комедия в 4 діях Карпенка Карого.

В суботу 15 с. м. „Барон циганів“, оперетка в 3 діях Стравса.

В неділю 16 с. м. „Маруся Богуславка“, історично-побутова драма зі співами в 5 діях М. Старицкого.

Вi второк 18 с. м. „Галька“, опера в 4 діях Монюшка.

В середу 19 с. м. „Лісова квітка“, конкурсова комедия в 4 діях Яновскої.

— **Язва мотилів.** Знаний у нас мотиль-шкідник, білюх капустяник, появляє ся що року в маю в малім числі, а з кінцем липня і в серпні в більшім числі, а часом аж в такій великій скількости, що стає справдішною язвою. В послідних днях перелітали Моравою і Долішною Австриєю коло Відня цілі хмари того мотиля, а присідаючи в тій вандрівці на полях, лишали міліони яечок, з яких за рік виколе ся новий мотиль. Віденьскі ґазети доносять, що дня 31 м. м по дощевій бурі появили ся у воздусі хмари капустяника, що виглядали немов летучий густий сніг. Перелет мотилів тривав два дні, а потім остали лише місцеві капустяники. Мотилі полетіли з вітром в полудневo-східну сторону, оминаючи горби і гори. Богато тих шкідників топить ся по дорозі в ріках і ставах, падаючи у воду з умученя, але того убутку годі замітити серед повени язви. Як далеко залетять ті вандрівні мотилі, годі предвидіти. — Інженір Ернст Шік доносить в сій справі до N. fr. Presse: Дня 6 с. м. ходив я на прогульку в Айзенерцкі Альпи в горішній Стириї, в стороні коло Ротванд-Гінкарек-Цейтіцкампель і Брунебензаттель. На цілій верховині у висоті пересічно 1900 метрів над морем видів я тисячі білюхів, котрими вітер гнав то сюди то туди. У всіх передолинах і затишних місцях зібрала ся була така маса

---

перерывав глубокої тишини, не зашелестіла анї одна галузка; аж по якої півтора години здавало ся ему, що чує якісь повільні правильні кроки, котрі однак не приходили близше — здавало ся, як би хтось проходжав ся на однім і тім самім просторі.

Перебігаючи тихонько через улицю, поліз він попід огорожу Дервентового города під звисаюче галузє дикого морвового дерева, запер дух в собі і став надслухувати серед темноти. Всюди було темно і панувала якась несамовита тишина, лиш голос правильних кроків доходив до его уший.

Він виліз з під морвового дерева і закрав ся вздовж огорожі, що відділяла „Вороне гнїздо“ від „Лісного виду“, так далеко, аж побачив в ній прогалину. Стараючись робити, о скілько можна, як найменше шелесту, поліз він крізь ту прогалину та пустив ся другим боком осторожно аж до плота, що творив границю від Ферфордового ґрунту. Так само як перед домом, стояло й тут кілька лип, котрих пні крили ся в густих корчах. Коли Йосиф визирав з поміж листя на отверте поле, побачив ту саму темну стать, яку видів ві второк в ночи а котра тепер ходила поволи по стежці, висипаній рінню перед домом.

І знов від еї несамовитого виду кров в нім застигла, коли побачив, як она держала ся просто як тичка, убрана ціла чорно з заслоненим лицем, і спустивши по боках великі білі руки, проходжала ся мужеским кроком виступаючи широко. Не довго тревало, як станула під дверми, крізь щілину котрих видко було слабе сьвітло на стежку в городі, взяла ключ з кишені, всунула в замок — Йосиф чув навіть як він заскрипів — отворила і щезла в середині дому.

„Лісний вид“ належав до найстарших будинків в Рукфільдї. Вузонький вхід мав малий дашок а з кождого боку віконце, підчас коли по правій руці припирала низька стайня до головного будинку. Долішна часть дому була з темночервоних цегол а на поверсї видко було дерев'яний будинок затинкований ґіпсом аж по вистаючий дашок. На вікнах були з надворку кратчасті віконниці а в середині заслони до накручуваня на валок.

Коли Йосифови удало ся в так несподіваний спосіб відкрити помешкане загадочної женщини, розходило ся ему тепер о то, щоби довідати ся, хто она і серед яких відносин она жиє. В сїй хвили задля занадто пізної пори годі було чогось довідати ся; длятого Йосиф виліз із своєї криївки, поволочив ся ще довкола, аж наконець заліз в якийсь стіг сїна і там заснув.

Около семої години слідуючого вечера взяв ся він знов до роботи, але вже зовсім явно, бо не лякаючись нічого, станув собі коло Ферфордового дому і почав підглядати. Коли постояв може чверть години, як показала ся якась молода гарна женщина так хорошого росту, ще то аж впадало в очи. Она мала на собі добре пристаючий з чорного сукна жакетик, синю спідницю, якраз настілько коротку, щоби з під неї було видко пару хороших маленьких черевичків, до того мала на голові чорний капелюшок з червоним пером, котрий знаменито годив ся до еї круглого хорошого і румяного личка.

Сара й сама добре того собі не розважила, чому она пішла на службу на село. Нинї постановила она собі вийти, бо то був якраз еї вільний вечер; о якусь забаву їй не розходило ся, бо в Рукфільдї не могла знайти ніякої і все одно було їй, що і дома сидіти. Незнаючи сама, куди їй іти, пустилась через город до воріт, коли побачила якогось стрункого молодого мужчину, котрий насунув собі свій високий капелюх на бакир і чванливо вимахував своєю паличкою.

Він уступив ся борзо на бік, щоби еї перепустити, але ледви що Сара его минула, як їй прийшло на гадку, що забула свою парасольку. То було в тім місяци, коли цвитуть нарцизи і божі ключики, о годині пів до осьмої — але она уважала за потрібне вернути ся по той предмет конечний до виходу, заким пустилась дальше на прохід.

Сим разом молодий мужчина вже їй не уступив ся, лиш оправдав ся чемно, що заступає їй дорогу. Она придивила ся ему ліпше і здивувала ся немало, побачивши, що лице у него бліде, запале і пристаркувате.

— Вибачте панно — відозвав ся Йосиф — я зовсім не хотів би вас задержувати — я хотів би лиш спитати, чи сюди дорога.

Видячи, що она не противить ся ему, причепив ся до неї і поплів ся за нею до села.

— Як же красно ви собі тут мешкаєте! — балакав він дальше — хороший, малий замочок, так сказати би, любе гнїздочко; я би заложив ся, що в нїм споро челяди.

— Вся челядь то лиш пані Кавдрі і я — відповіла Сара — у нас нема місця на богато челяди.

— А то хто тота пані Кавдрі?

— Все разом; і кухарка, і господиня і пані дому.

(Дальше буде).

мотилв, що здавало ся, як би то снігом мело і земля снігом вкрита була.

— **Дрібні вісти.** Внаслідок ушкодженя зливами шляху зелізничого Печеніжин-Слобода руньґурска-копальня здержано загальний рух з днем 10 с. м. на три дні. — З причини вчерашної зливи відложено фестин „Соколів“ і „Зір“ в Жовкві на другу неділю. — Дра Ів. Франка суд повітовий у Львові признав хорим ма умі а єго куратором назначив дра Кар. Бандрівского. — В астраханьскій ґубернії в Росиї було вчера 36 случаїв занедужаня на чуму а 26 случаїв смерти. — В Найзальц в Саксонії задержано оногди судно, на котрім везено 6 00 сотнарів кукурудзи до тамошного парового млина, а то длятого, що сей набір походить з корабля, на котрім знайдено щури заражені чумою.

— **Осторога перед еміґрацию до Канади.** Ц. к. кореспонденцийне Бюро подає такий комунікат: „На підставі дуже некористних вістий, які надійшли в послідним часі, міністерство внутрішних справ остерігає з натиском перед еміґрацию до Канади всіх, що хотять виїхати там на роботу. Ся осторога відносить ся до всіх еміґрантів, котрі хотять удати ся до Канади в тій ціли, щоби шукати там зарібку в промислових або будівельних підприємствах, також при будові зелізниць, менше з тим, чи се одинока ціль їх еміґрациї, або чи хотять они тим способом заробити потрібний капітал, щоби пізнійше осісти в Канаді яко фармери. В деяких краях, головнож на Буковині, розведено тепер живу аґітацию за еміґрацию до Канади; аґенти обіцюють робітникам незвичайно користну працю та високу нагороду. В дійстности діло стоїть противно. Нагода до праці в промислових і будівельних підприємствах в Канаді тепер значно менша і рідша, як коли небудь, платні дуже низькі, наслідком чого панує там серед робітників, що прибули з Австриї, дуже велика нужда. Сотки робітників не маючи занятя, борють ся з голодом, не мають даху над головою і засуджені на публичну добродійність. Річ природна, що нові пришелці з Европи виставлені на найбільшу нужду. Крім того були випадки, що аґенти домагають ся за перевіз значно висших цін, як фактично їм належить ся.

— **З зелізниць.** На підставі оголошеня в „Wiener Zeitung“ і в „Gazet-і Lwowsk-ій“ розписує ц. к. Дирекция зелізниць державних у Львові оферту на доставу і змонтоване для даховик конструкций для маґазинів у Львові. Кошти виконаня тих робіт виносять в приближеню 71.000 К. Ц. к. Дирекция зелізниць державних буде приймати оферти найпізнійше до години 12 в полудне дня 20 серпня 1808. Постанови до вношеня оферт і підручники будови можна переглянути в ц. к. Дирекції зелізниць державних у Львові в відділі консервациї і будови II. поверх.

— **Продайність в сучавскім суді.** Против кількох функціонарів судових сучавского окружного суду розведено дисциплінарне доходжене а львівский висший суд краєвий вислав до переведеня того доходженя президента окружного суду в Тернополи, радника Двору Червіньского. Урядників судових обжаловують о то, що занедбували свої обовязки і що давали ся підкуплювати, а безпосередною причиною сего поступованя против згаданих урядників була денунцияция вахмайстра жандармериї Андрія Сташова, стаціонованого в Якобештю. В справі сій доносять:

В сучавскім суді вело ся слідство против цілої ватаги розбишаків, котра допустила ся ряду убийств і рабунків а в послідних часах убийства коршмаря Ґольденберґа. Жандармерия впала на слід злочину і арештувала війта з Босанча та звиш шісдесять членів ватаги. Однак в часї слідства суд сучавский увільняв арештованих одного по другім і небавком сорок обжалованих знайшло ся на волі. Таке увільнюване не сподобало ся згаданому вахмайстрови. Він зачав слідити на власну руку справу і набрав переконаня, що в сучавскім суді діють ся підкупства на великі розміри. Жінки обжалованих, котрі суть дуже маючі, уміли знайти дорогу до висших фіґур в суді а гроші отвирали двері вязниць. Вахмайстер, зібравши докази, зробив донесене просто до міністерства справедливости. Донесене то обнимало 20 аркушів письма. Міністерство поручило поки що застановити слідство против розбишаків а зато приїхав радн. Двору Чеовіньский і веде тепер енерґічне слідство, котрого вислід поки що незвістний.

# Телеґрами.

**Лє Ман** 11 серпня. Врайт (Wright) відбув вчера три проби лету своєю машиною. Перша проба не удала ся внаслідок фальшивого маневрованя. При другій прилад підніс ся до висоти 12 метрів, перелетів звиш 200 метрів, завернув, але треба єго було задержати зі взгляду на зле функціоноване мотору. При третій пробі підніс ся до висоти 15 метрів і зробив у воздусі дві вісімки. Послїдна проба тревала мінуту.

**Петербург** 11 серпня. В кірґіских сторонах астраханьскої ґубернії був дня 23 липня случай смерти на джуму. Нового случаю до дня 9 с. м. не було.

**Париж** 11 серпня. Президент міністрів Клемансо від'їхав вчера до Карльсбаду.

**Константинополь** 11 серпня. Часописи доносять о поважній борбі на граници межи войском турецким а болгарским, при чім погибло 12 турецких вояків. Депеша додає, що здає ся, що то Болгари умисно викликують зачіпку на граници.

**Сарбрікен** 11 серпня. В одній з тутешних копалень внаслідок експльозиї ґазів згинуло 13 людий, 8 було тяжко а 5 легко ранених. Тіла убитих вже видобуто.

**Константинополь** 11 серпня. Відозва молодотурецкого комітету єдности і поступу потверджує донесене о орґанізациї патрулї і каже, що на жадане комітету в цїли зробленя кінця кари достойним вчинкам правительство зорґанізовало службу патрулї з вояків сухопутного войска і маринарки. Жителї мають при першім упімненю слухати вояків, бо в противнім случаю правительство буде карати.

# НАДІСЛАНЕ.

— Ще можна получити слідуючі річники —

## „ДОБРИХ РАД“

| Річн.: | 1 (бр. 2 ч.) | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Кор.: | 1 | 1·50 | 1·50 | 1·50 | 1 | 1 |

| Річн.: | 1 (бр. 2 ч.) | 12 ч. з 7, 8 9, | 10 | 12 |
|---|---|---|---|---|
| Кор.: | 1 | 1 | 1·50 | 1 |

Всї річники разом за 10 кор. „Добрі Ради“ містять в собі сотки практичних рад для кождого, отже гріш верне ся в десятеро, хто лише з одної двох скористає.

**Адреса**: І. Данилевич, Стрілецкий Кут, Буковина.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всїх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

# Рух поїздів зелізничих

**важний від 1 мая 1908 — після часу середноевропейского.**

**ПРИМІТКА.** Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені **зьвіздкою (*)**. Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

## Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00 **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, **11·43,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

## Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2 45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40

## ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

### До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1 46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 9·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

### Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).